

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/395/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229948
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113229948.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Mikroúvery, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kopčianska 10, IČO: 46751343, zastúpený zástupcom: PRO iURE - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Zámocká 32, proti odporkyni: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad N., ul. C. XXX, o zaplatenie 57,80 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne z tejto sumy od 01.06.2013 do zaplatenia.

II. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 75,08 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 23.10.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 57,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne z tejto sumy od 01.06.2013 do zaplatenia. V návrhu si navrhovateľ takisto uplatnil právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že odporkyňa sa za účelom poskytnutia krátkodobého úveru registrovala na webovej stránke navrhovateľa. Podľa podmienok stanovených navrhovateľom a na základe požiadavky odporkyne poskytol navrhovateľ odporkyni spotrebiteľský úver vo výške 50 eur. Odporkyňa sa zaviazala úver spolu s poplatkom za poskytnutie úveru, spolu v sume 57,80 eur vrátiť do 31.05.2013. Viacnásobná mimosúdna snaha navrhovateľa o vrátenie úveru bola bezvýsledná.

Súd návrh odporkyni doručil do vlastných rúk dňa 12.12.2013, pričom na tento návrh odporkyňa nereagovala. Na pojednávanie, ktoré súd nariadil na deň 11.02.2014 a 08.04.2014 sa odporkyňa bez ospravedlnenia nedostavila. Pojednávanie sa nezúčastnil ani navrhovateľ ani jeho právny zástupca, pričom svoju neúčasť ospravedlnili. Následne súd uznesením zo dňa 08.04.2014 vyzval podľa § 114 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku odporkyňu na vyjadrenie sa k návrhu s poučením o následkoch nevyjadrenia sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia. Uznesenie bolo odporkyni doručené dňa 25.04.2014, avšak odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam a k tomu, že vo veci ide o drobný spor, súd rozhodol o návrhu navrhovateľa bez nariadenia ďalšieho pojednávania a bez vykonania dôkazu výsluchom odporkyne. Súd

sa oboznámil s návrhom navrhovateľa a s listinnými dôkazmi, a to zmluvou o pôžičke zo dňa 17.05.2013, výpisom z účtu vedeného v SLSP, a.s. z č.l. 8 a 9, výzvou na zaplatenie zo dňa 15.10.2013. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi, súd zistil pre rozhodnutie súdu podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie uvedené ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 559 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou existuje zmluvný záväzkový vzťah, založený zmluvou o pôžičke. Vzhľadom ku skutočnosti, že pôžička je tzv. reálnym kontraktom, teda zmluva vzniká až konaním veriteľa (odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi), zmluva o pôžičke medzi účastníkmi bola uzatvorená dňa 17.05.2013. V tento deň poskytol navrhovateľ, ako veriteľ, odporkyňu ako dlžníkovi, titulom poskytnutia pôžičky sumu 50 eur. Odovzдание sumy 50 eur vyplýva z listinného dôkazu, a to detailu obratu na bankovom účte vedenom v SLSP, a.s. na č.l. 9. Túto skutočnosť odporkyňa v konaní ani nerozporovala. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma. Podľa predloženej zmluvy o pôžičke bola odporkyňa povinná vrátiť požičané peniaze do 31.05.2013. Túto skutočnosť odporkyňa v konaní takisto nerozporovala. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že odporkyňa si túto povinnosť nesplnila a požičané peniaze navrhovateľovi nevrátila. Nasledujúcim dňom sa preto dostala do omeškania so splnením peňažného dlhu. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 5,50 % ročne, určená na základe § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013. Preto súd rozhodol aj o povinnosti odporkyne na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy odo dňa vzniku omeškania do jej zaplatenia.

Ak navrhovateľ v návrhu tvrdil, že odporkyňu bol poskytnutý spotrebiteľský úver, toto tvrdenie nie je správne. V zmysle § 1 ods.3 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom nie je úver (pôžička), ktorého výška je menej ako 100 eur, čo dopadá na prejednávajúcu vec. Preto súd na rozhodnutie o návrhu neaplikoval uvedený zákon. Zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzatvorená je však spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa je fyzickou osobou a nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a to v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Touto kontrolou súd zabezpečuje ochranu podľa § 3 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ak súd takúto skutočnosť zistí, je povinný prihliadať na ňu z úradnej povinnosti a nepriznať plnenie dodávateľovi z takej zmluvnej podmienky. Ide o neplatnú zmluvnú podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti. V danej veci súd konštatuje, že navrhovateľ si neuplatňuje právo na vrátenie žalovanej sumy z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Domáha sa vrátenia požičanej sumy a úroku, ktorý predstavuje cenu, odplatu za poskytnutie pôžičky.

Súd návrh navrhovateľa v časti uplatneného úroku vo výške 7,80 eur zamietol z dôvodu, že právo na toto plnenie odporuje dobrým mravom. Tento úrok vyčíslený v sume 7,80 eur za obdobie od poskytnutia pôžičky do splatnosti dlhu z tejto pôžičky v trvaní 14 dní, predstavuje ročný úrok vo výške 406,71 % z istiny. Právo na úrok v tejto výške súd považuje za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky už úrok, ktorý ročne dosiahne podstatne nižšiu výšku, napr. 100 %, teda jedennásobok istiny ročne je považovaný za úrok v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade tento úrok predstavuje viac ako štvornásobok istiny ročne. Je preto nepochybné, že takýto dohodnutý úrok je v rozpore s dobrými mravmi, a preto súd nemôže rozhodnúť o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi tento úrok.

Súd v tejto súvislosti navyše uvádza, že aj keby nebolo právo navrhovateľa na vyššie uvedené úroky v tak zjavnom rozpore s dobrými mravmi, aj podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je možné, aby súd znížil odplatu, teda úrok znížil, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu a predmetom záväzku je poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, prihliadajúc pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a ods.3 Občianskeho súdneho poriadku, tak že navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie, aj napriek tomu, že nebol plne úspešný v konaní, pretože mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, a to v časti príslušenstva, úroku vo výške 7,80 eur. Táto časť, ktorá je navyše časťou príslušenstva žalovanej istiny, je nepatrnou časťou vo vzťahu k úspešne uplatnenému nároku. Trovy konania navrhovateľa sú tvorené zaplateným súdnym poplatkom vo výške 16,50 eur a trovami právneho zastúpenia v sume 58,58 eur.

Účelné trovy právneho navrhovateľa zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 14.10.2013 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 18.10.2013. Za každý z týchto úkonov patrí právnomu zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "vyhláška", odmena vo výške 16,60 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil vo výške 16,60 eur vychádzajúc z tarifnej hodnoty 57,80 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2013 bol vo výške 781 eur. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd určil v sume 48,82 eur (2x16,60 eur + 2x7,81eur). Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd určil v sume 58,58 eur.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporkyňa povinná zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal aj na § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku avšak dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní podľa názoru súdu nie sú dané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto

rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.